

ရွှေသွေး

ဂျာနယ်



ပန်းချီ-ဦးဘဇော်
ငါတ်လမ်း - ခင်နုစိန်

၁၃၃၄ ခု၊ ဇူလိုင်လဆန်း ၇ ရက် (၁၇-၆-၇၂)



အလှူခံပါ သူများ၊ သစ္စာတတ်အားသန် ဒါန
မြုတော်မူကြပါ..... သာဓု-သာဓု-သာဓု-
ကျံ့ချိုမြေ့-ကုသလ
ကြောင့် x x x x x x

ရှေးသရောအခါ ဖိုးသူတော်တယောက်သည်
အရပ်ရပ်၌ အလှူခံထွက်၍....



အင်း... ကိစ္စကလဲ ငြိလေတော့ - ခရီးမထွက်
လို့ကလဲ မဖြစ်၊ အလှူငွေတွေရထားတာကလဲ
အတော်များနဲ့ ခရီးသွားတုန်း ပညာသွားလို့လဲ
မသင့်တော်... ဘယ်လိုများ လုပ်ရပါလိမ့်
မလဲ.....

အိုးတလုံးထဲထည့်-
ဆန်နဲ့ အုတ်ထား -
အပေါ်က - အဝတ်
ခေါင်းလေးတင်ပြီး
စိတ်ချရတဲ့ သျှာထဲ
အပ်ထားခဲ့ရပါဘဲ

အလှူငွေများ ရပြီးနောက် သုံးလခန့် ခရီး
ထွက်လိုသည် ဖြစ်သောကြောင့် -



ကုန်သည်ကြီးရယ်....
ကျွန်ုပ်တို့-ခရီးထွက်ချင်လို့
ဒီအိုးလေး အပ်ထားခဲ့
ပါရစေ

ရပါတယ်
များ
ဦးသူတော်ကိုယ်
တိုင် - ပခုိ အဆန်း
ထောင် မှားထား
သွားပါ။

စိတ်ချရမည် ထင်သော ခင်မင် ရင်းနှီးသည့်
ကုန်သည်တဦးထံ အပ်နှံထားခဲ့လေ၏။

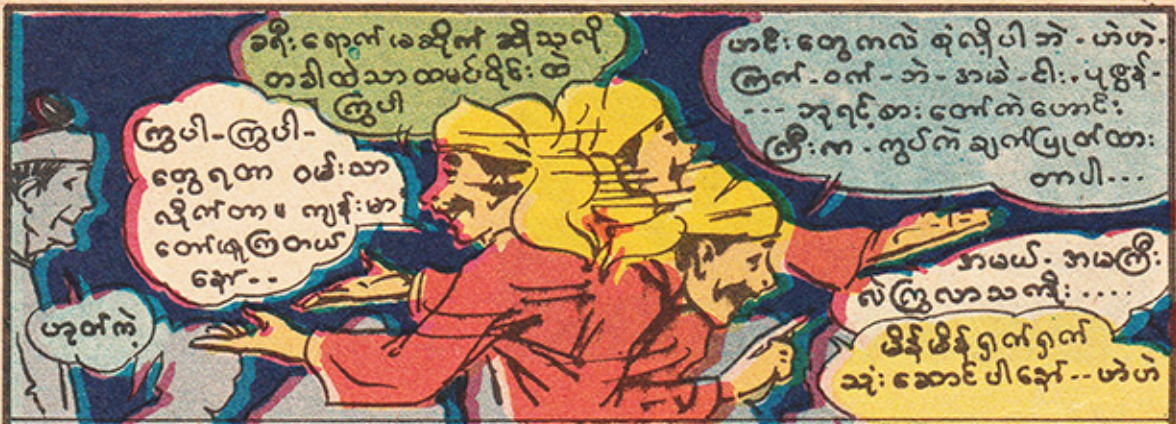


အမယ် - အဝတ်အောက်
မှာ - ဆန်တွေကိုး... ဟဲဟဲ
ဖို့သူတော် ဆိုယင်
အလှူခံ - ဆန်ဘဲ
ရမှာပေါ့....
ငါ - ဘာတွေ
များလဲလို့

ဖိုးသူတော် ထွက်သွားသော အခါ အိုးကို
အသာလှန်ကြည့်လေရာ--

စနေနေ့တိုင်း ထုတ်ဝေသည်။





ခရီးရှောင်မေ့ဆိုင် ဆိုသူလို
တစ်ခါတစ်ရံသာထမင်ရိပ်ထဲ
ဖြူပါ

ဟွေပါ-ဟွေပါ-
တွေ့ရတာ ဝမ်းသာ
လှိုက်တာ။ ကျန်းမာ
တော်မူကြတယ်
နော်--

ဟုတ်ကဲ့

ဟင်းတွေကလဲ စုံလှီပါဘဲ - ဟဲဟဲ
ကြက်-ဝက်-အဲ-အမဲ-ငါး-ပုစွန်-
--- ဘုရင့်စားတော်ကဲဟောင်း
ကြီးက-ကွပ်ကဲချက်ပြုတ်ထား
တာပါ...

အမယ်- အမကြီး
လဲဟွေလာသကဲ့...
ဒိန်ဖိန်ရှက်ရှက်
သုံးဆောင်ပါနော်-- ဟဲဟဲ

တနေ့သောအခါ ကုန်သည်ကြီးသည် အခြားနယ်မှလာသောမိတ်ဆွေကုန်သည်များကို ဖိတ်
၍ ထမင်းကျွေးလေသည်။ ဧည့်သည် များမှာမျှော်စင်ထင်ထည်ထက် -



ဒီမယ်ရှင်
ညော်သည်က-ထင်
တာထက် ဖိုလီတော-
ထပ်ချက်ရ
တာထက် -
ဆန်လောက်
မယ် မထင်
ဘူး၊ ဘယ်လို
လျှပ်ရကောင်း
မလဲ-----

အို.....
ရှင်မရယ်
အဲ-အဲ-
နော်အို...
ဟို-အဆန်း
ထောင်က
ဦးသူတော်
အိုးထဲက
ဆန်၊ ခက်ယူ
ချက်ပေါ့၊ သူ့ဆန်
နောက်တော့ပြန်ဖို့ပေါ့ ဖေါ့

ပိုမိုလာသောကြောင့် မလောက်မငပြစ်နေ၍-

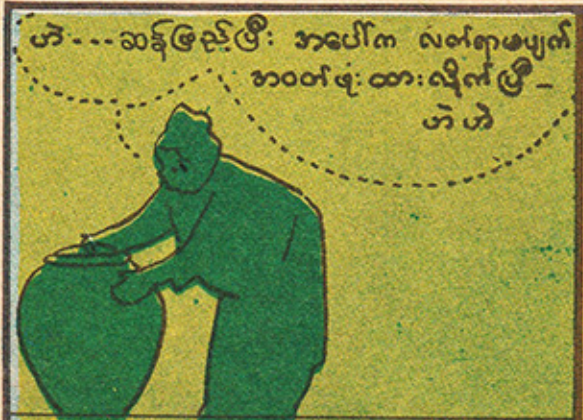


ဟာ

ရှေးတွေ
ငွေတွေ

ဒီဒီးသူတော်
ဘယ်ကများ
ရပါလိမ့်
စားရက် ကြံလို
မှတ်ဆိတ်ဖြားစွဲ
ဆိုသူလို -
ငါနဲ့ ထိုက်လို့
ငါ အိမ်ရောက်လာ
တာနဲ့တူတယ်... (အဖေ)

ဆန်ယူရန်အိုးကို မှောက်ချလိုက်သောအခါ



ဟဲ... ဆန်ဖြည့်ဖို့ အပေါ်က လက်ရာမပျက်
ဘဝတံဖုံးထားလိုက်ဖို့ -
ဟဲဟဲ

ထိုအခါ သူဌေးကတော်က ရွှေငွေ များကို
သိမ်းဆည်းထားလိုက်၏။



မာကြာရဲ့နော်.....
ကျနော်အပ်ထားတဲ့
အိုးလေး ဖြန်ယူ
ချင်လို့ပါ -

ရပါတယ်များ -
ဦးသူတော်
ထားခဲ့တဲ့ နေ
ရာမှာဘဲ
ရှိပါ။

ကိုယ်တိုင်သွားယူပါ။

သုံးလမျှကြာသော် ဦးသူတော်ပြန်ရောက်လာ
ပြီး ကုန်သည်ကြီးထံသို့သွား၍-





ဟာများ... အိုးထဲက
ရွှေတွေ-ငွေတွေလဲ
မရှိတော့ပါလား
မျ...
အလှူ၊
လုပ်ချင်လို့
ဟင်... ခင်များထားသွား
တဲအတိုင်းဘဲလေ၊ လက်
များနဲ့တောင်မဝင်
ပါလား.....

အိုးပေါ်နေ၍ မှောက်ကြည့်ရာ ရွှေငွေများကို
မတွေ့တော့သဖြင့်--



အောင်မယ်...
လူကို-စွပ်စွပ်
ပွဲပွဲ-တကထဲ-
သိမ်းလဲထားရ
သေးရဲ့...
နေပါအုံး-လက်ရာ
ပျက်နေလို့လား

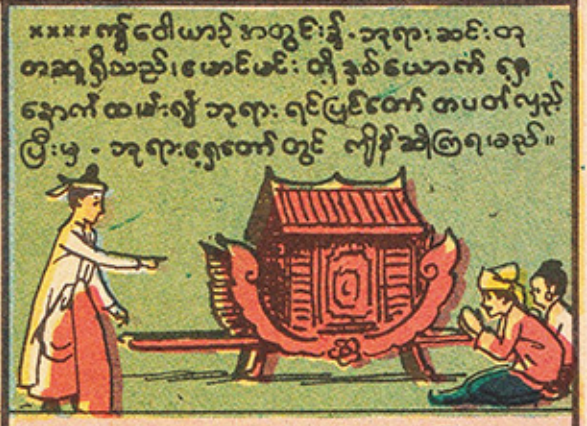
လက်ရာတော့
ပျက်ပုံမရှိဘူး
ဒါပေမယ်.....



*** ကောင်းပြီ... သို့ကလိဆိုသံ
ဖောင်မင်းတို့ နှစ်ယောက်-ဘုရား
ရှေ့မှာ ကျိန်ဆိုဝံ့ကြသလော...
ဘုရားရှေ့တော် မှာ
အမှန်ကိုသာ ပြော
ကြောင်း ကျိန်ဆို
ဝံ့ကြောင်းပါ

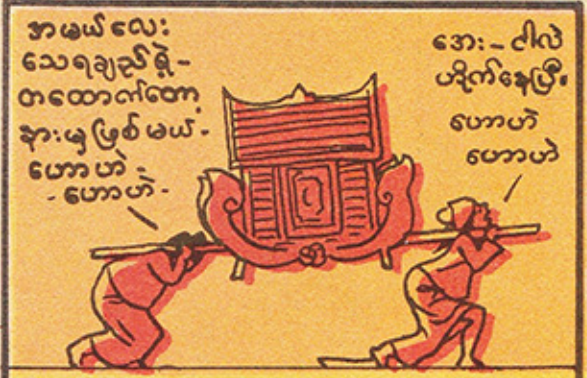
ကောင်းပြီ-နက်ဖြန်
ဖြူလယ်ဘုရားကြီးဆို
လာကြရမည်....

ထို့ကြောင့် ဖိုးသူတော်က အကြောင်းစုံကို
တရားရုံးတော်သို့ လျှောက်ထားရာ ကုန်သည်
ဇနီးမောင်နှံကိုခေါ်၍ စစ်ဆေးပြီးနောက်



*** ကျိန်တော်တော် ဘုရားဆင်းတု
တည်ရာရှိသည်၊ ဖောင်မင်းတို့ နှစ်ယောက် ရှေ့
နောက်ထမ်း၍ ဘုရားရှေ့ပြင်တော် တပတ်လှည့်
ပြီးမှ - ဘုရားရှေ့တော်တွင် ကျိန်ဆိုကြရမည်။

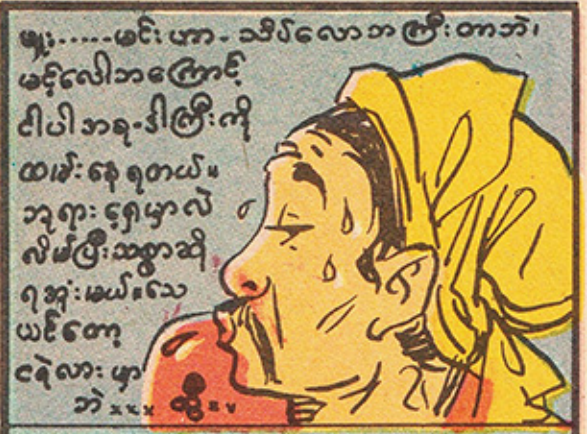
ချိန်းဆိုထားသောနေရာတွင် လူစုံကြသောအ
ခါ တရားသူကြီးက-



အမယ်လေး
သေရချည်ရဲ့-
တထောက်တော့
နားယူဖြစ်မယ်-
ဟောဟံ-
ဟောဟံ-

အေး- ငါလဲ
ဟိုက်နေပြီ
ဟောဟံ
ဟောဟံ

ကုန်သည် ဇနီးမောင်နှံတို့သည် ဝေါယာဉ်ကို
ထမ်းလျက် ကျယ်ပြန့်သောဘုရားရှင်ပြင်တော်
ကို ပတ်ကြရာ လေးလံလှသဖြင့်-



မျှ.....မင်းဟာ- သိပ်လောစကြီးတကဘဲ၊
မင်းလေးဘကြောင်
ငါပါအရ-ဒါကြီးကို
ထမ်းနေရတယ်။
ဘုရားရှေ့မှာလဲ
လိမ်ပြီးသစ္စာဆို
ရအုံးမယ်သေ
ယင်တော့
နေလားမှာ
ဘဲ...
အိုး...
အိုး...

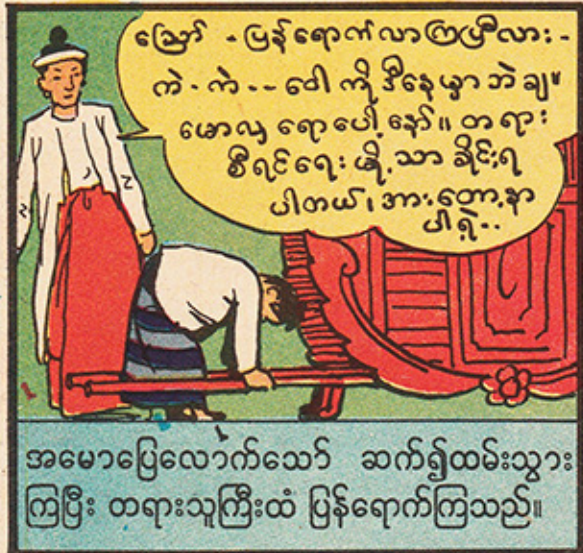
တနေရာတွင် ခေတ္တနားကြ၏။ မောဟိုက်လာ
သည်နှင့်အမျှ စိတ်လည်းတိုလာကြသည်။





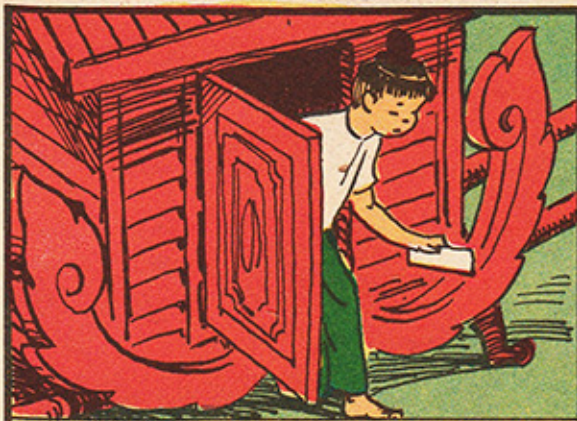
အမယ်..... ရှင်လဲပေါ်တကြီးတာဘဲ-
ရှင်-ရွှေတွေ့တွေ့
သိမ်းထားတာဘဲ
မဟုတ်လား။
ဘိဗြော
ချင်သေးလဲ။
ကျမကိုချည်း
အပြစ်မတင်ပါနဲ့
ဟင်

မင်းနော်--
တော်တော်--
ဒါဘဲ--



ဗြော် - ပြန်ရောက်လာဖို့လား -
ကဲ-ကဲ-- ပေါ်ကိုဒီနေ့မှာဘဲချ
မော့လှ ရောပေါ့နော်။ တရား
စီရင်ရေး နဲ့ သာ ခိုင်းရ
ပါတယ်။ အားတော့နာ
ပါရဲ့..

အမော့ပြေလောက်သော် ဆက်၍ထမ်းသွား
ကြပြီး တရားသူကြီးထံ ပြန်ရောက်ကြသည်။



လူတွေပိုင်းကြည့်နေစဉ် ဝေါတံခါးပွင့်လာပြီး
သူငယ်တယောက် ထွက်လာကာ--



xxxxx တနေရာရောက်သောအခါ-ပေါယာဉ်
ချဖို့ ခေတ္တနားနေစဉ်
မော့ပန်းသံဖြင့်
ယောက်ျားက
ဖူးကနဲ လေ့မှတ်
ထုတ်လျက်ဖြီး
ပြောသည်မှာ (မင်း
ဟာ သိပ် လောဘကြီး
တာဘဲ xxxxxxxx
xxxxxxxxxx)

ဝေါယာဉ်အတွင်းမှ ကြားသမျှ စကားများကို
မှတ်ထားသောစာကို ဖတ်ပြလေသည်။



ကဲ-ဘာများ ဆင်ခြေကန်လျီသေးသလဲ။
တကြိမ်တခါ မိုက်မဲမိ
သည်ကို ခွင့်လွှတ်တော်မူပါ။
ယူထားမိသည် ရွှေငွေများ
ချက်ချင်းပြန်ပေးပါမည်။
နောက်နောင်ကို
ဒီလို မမိုက်
တော့ပါဟု အာမခံပါသည်။
မိုက်တာတွေ လျှင်
ဥပဒေ-အရထက်-နှစ်ဆ
အပစ်ခံပါမည်။ ယူ
မင်လျှင် ရှက်လှပါပြီ။

ကုန်သည်စနီးမောင်နံတို့မှာ ဝန်ခံရလေသည်။



သင်တို့ တကယ်ပင် သတိတရားရဖို့ဆို
လျှင်-လျှာဖြီးလျှာကောင်းများ ဖြစ်သဖြင့်...
ဘုရား-သံဃာ နှင့်လျှာပရိသတ် ရှေ့မှာ
သစ္စာ ဆိုရမည်။ ဦးသူတော်အား ပစ္စည်း-
များပြန်အပ် ရုံ မက---
ပေါ်ပေါ်ဆယ်-ဦးသူတော်
ပြုလုပ်လိုသော အလှူ
ဒါနအတွက် အကုန်
အကျခံ၍-ကိုယ်တိုင်
ကိုယ်ကျ ပိုင်းတန်း
လုပ်ကိုင်စေ.....
တရားရုံး အမိန့်
တော်.....



လော ဘာ ကြောင့်

ရေး * ဖိုးချစ်လှိုင်

ဇွဲ * ကထွန်း

ပန်းပန်းညွှန်

ကျွန်က ခါးပွဲစားပါ
ခင်များ ခါးပွဲတွေ ကျွန်ကို
ရောင်းပါ

ဟာ- မဖတ်ဘူး- သမဝါယမ
အဝယ် ခွင့်မ္ဘာ ရောင်းမလို့- ဗျ

တနေ့တွင် ဦးထူးသည် သူ၏ ရာကျော်စပါးများကို ရောင်းချရန်
ပြင်ဆင်နေစဉ် -

သမဝါယမ အဝယ် ခွင့်က ချေးထက်
တဆ လိုပေးမယ်-ဗျာ

အင်း- ငွေနှစ်ဆရယင် ငါ့အတွက် သုံး
ချင်တိုသုံးရခါ မိ သူ့ကို ဘာ
ငါ့ရောင်းမ့ဘဲ

တဆ လို
ပေးမယ်

ခါးပွဲစား ငွေတွေကို သေသေချာချာ
ရေတွက် ယူနေ
က- ကျုပ်သွားမယ်

ဟုတ်ကဲ့

သို့ဖြင့် ဦးထူးသည် စပါးပွဲစားကို ရောင်း
လိုက်လေသည်။

ခါးပွဲတွေကို ပွဲစား
ရောင်းလို့က ဖြစ်

ဟင်- ဥပဒေနဲ့
မကင်းတိုတွေ ဘာ
ပြုလို့လုပ်ရတိုလဲ

ဦးထူး၏ ဇနီး ရောက်လာသောအခါ -



သမဝါယမအဝယ်ဒီဒက အိဒီလိဆီယဥ
 ရေးထက် တဆလီ
 တါကွ-ဟဲ-ဟဲ-ဟဲ
 တေါ်သေးတါပေါ
 ဟဲ-ဟဲ-ဟဲ.



ဦးထူးဆိုတါ
 ခင်ဗားလါး
 ဟုတ်ပါတယ်
 ကျုပ် ဦးထူးပါ

နောက်တနေ့နံနက်တွင် -



ကျွန်တော်ကန်ပြီးဇွက ရဲအရာရှိပါ
 ဟေါဒီ ခါတ်ပုံထဲကလူကိုသိလါး



သိပါတယ်-မနေ့ကကျုပ်ခပါးတွေကို
 ဝယ်သွားတုလူဟဲ



အိဒီလူဟါ လူလိန်ပါ၊ သူဟါငွေစက္က
 အတုတွေနဲ့လိက်ပြီး လိန်နေလို့
 ဦးထူးဆိုကခပါးဘိုးငွေအားလွဲခဏ
 ဩဉ်ပါရစေ



ရှင်မရေ-မနေ့ကခပါးရောင်းရတု
 ငွေတွေအားလွဲယူခဲ့စမ်းပါ





ဟေ့ ဒီငွေ အား လုံး ဟါ - ဝပါး ပွဲစား ပေး သွား တဲ့ ငွေ တွေ ပါ ဘိ



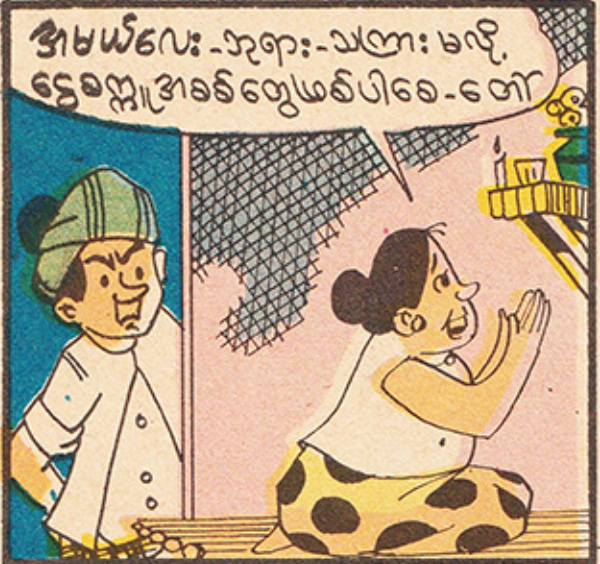
ဒီငွေ ဝတ္ထု တွေ ကို အတု နဲ့ အစစ် ခွဲ ခြား သိ ရ အောင် ရဲ စခန်း ခဏ ယူ သွား မှ ဖတ် မယ်

ဟုတ် ကဲ့ - ယူ သွား ပါ



ကိ - ကျွန် တော် ယူ သွား မယ် ဒီငွေ ကို အတွက် မနက် ဖြန် ဦး ထူး ရဲ စခန်း ကို လာ ခဲ့ ပါ အစစ် ဆို ယင် ဖန် ရ မှာ ပါ အတု ဆို ယင် တွေ သိမ်း ထား ရ မယ်

ဟုတ် ကဲ့



အမယ် လေး - ဟု ရား - သ ဟား မ လို့ ငွေ ဝတ္ထု အစစ် တွေ ဖတ် ပါ ရေး - တော်



ဦး ထူး မြော တဲ့ သူ ဟာ ကျွန် တော် တို့ ရဲ စခန်း က လူ မှာ ဟုတ် ဘူး ၊ ခင် များ လူ လိမ် ခံ ရ ပြီ

နောက် တနေ့ ရဲ စခန်း သွား ရာ -



ဗျာ - အိ ဒီ လူ ဟာ လူ လိမ် - ဟုတ် လား တ နှစ် လုံး ပင် ပန်း ခံ လုပ် ခဲ့ သ မှာ အား လုံး ကုန် ပြီ



ရှင် မ ရေး - တို့ စပါး - ဘိုး ငွေ တွေ လူ လိမ် ခံ ရ ပြီ - မော့

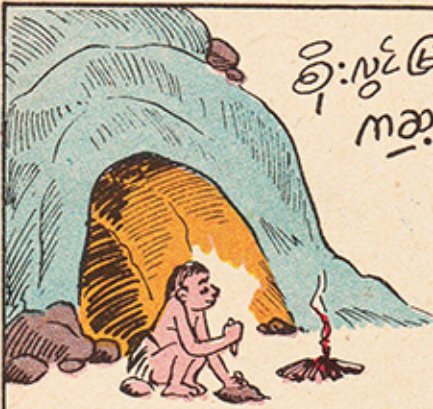
အမယ် လေး ကုန် ပါ ပြီ တော် ဟိုး - ဟိုး - ဟိုး

ဦး ထူး အိမ် ပြန် ရောက် သော် -



စိုးလွင်မြင့်
ကဆု

သဘာဝဂူများ

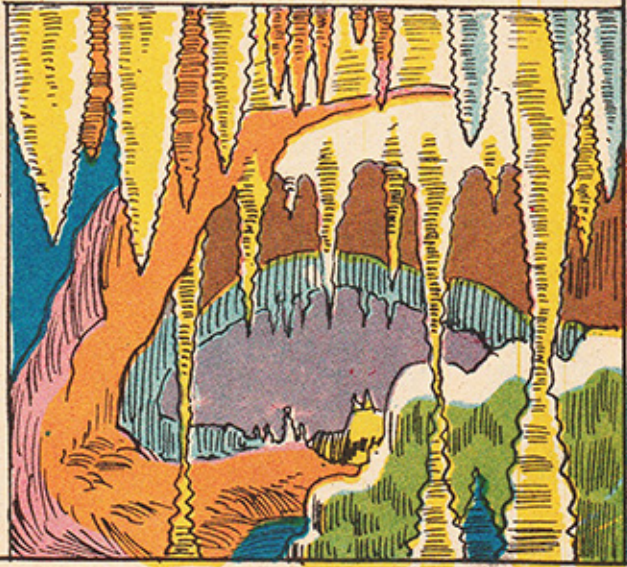


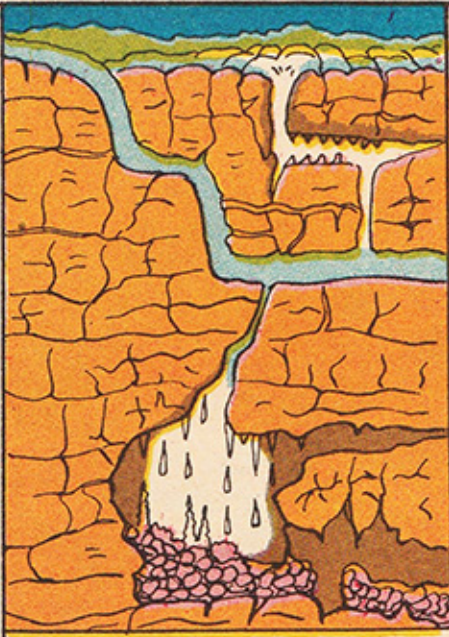
ရှေးဦးလူတို့သည် သဘာဝဂူများတွင် နေအိမ်သဖွယ် ခိုလှုံနေထိုင်ခဲ့ကြသည်။ ဂူသည် ကမ္ဘာမြေကြီးတွင် ထိုးဖောက်တိုက်စားမှု တခုခုကြောင့် ဖြစ်ပေါ်လာသော လိုဏ်ခေါင်းပင် ဖြစ်သည်။ ပင်လယ်ရေလှိုင်း၏ ရိုက်ခတ်ခြင်းကြောင့်၎င်း၊

ကျောက်တုံးကျောက်ခဲတို့ ကမ်းခြေရှိ ကျောက်ဆောင်ကို ရိုက်ခတ် တိုက်စားခြင်းကြောင့်၎င်း ပင်လယ်ကမ်းခြေ ဂူများဖြစ်ပေါ်လာသည်။ ကုန်းမြေပေါ်ရှိ ဂူတို့ကို ဆားကျောက်၊ သလင်းကျောက်၊ အန္တကူထုံးကျောက်တို့ရှိရာဒေသတွင် တွေ့ရတတ်သည်။ အထူးသဖြင့် ထုံးကျောက်ဒေသတွင် အတွေ့ရများသည်။ ထိုဒေသရှိ မြေတို့သည် ထုံးသတ္တုအများအပြား ပါဝင်ပြီး ယင်းတို့ကို ကာဗွန်နစ်အက်ဆစ်ဓာတ် ပါရှိသော မြေမျက်နှာပြင်ရေတို့က အလွယ်တကူ တိုက်စား ချေဖျက်လေသည်။ ကျောက်မြေများရှိ အက်ကြောင်းများ အတွင်းသို့ စိမ့်စီးဝင်သွားသော ရေတို့သည် အရည်ပျော်လွယ်သော ကျောက်များကို တဖြည်းဖြည်း တိုက်စားချေဖျက်ကာ သယ်ဆောင်သွားသည်။ နှစ်ထောင်ပေါင်းများစွာ ကြာမြင့်လာသောအခါ ထိုရေစီး၏ ချွဲထွင်တိုက်စားမှုကြောင့် ရေစီး လမ်းကြောင်းသည် ကျယ်ဝန်းလာသည်။ တိုက်စားခံရသော ကျောက်လွှာတို့သည် အရစ်အစင်းများဖြင့် တွန့်လိမ် ကွေကောက်သွားသည်။ ကြီးမားကျယ်ဝန်းသော မြေအောက်အခန်းကြီးများအဖြစ်သို့ ပြုပြင် ချွဲထွင်ခြင်းခံရသည်။

လိုဏ်ခေါင်းများ၊ ဂူများ၊ မြေအောက်အခန်းကြီးများ ဖြစ်ပေါ်ပြီးနောက် နံရံနှင့်အမိုးမှ ထုံးကျောက်ပျော်ဝင်ရည်များသည် စိမ့်၍ အောက်သို့ စီးကျလာသည်။ ယင်းတို့သည် စေးတွဲ၍ ကျလာပြီး အေးခဲလာသော အခါ၌ ကျောက်စက်ပန်းဆွဲ၊ ကျောက်စက်မိုးမျှော်စသည်တို့ ဖြစ်လာသည်။ ယင်းတို့ဖြင့် ပြည့်နေသော သဘာဝဂူသည် ကျောက်ပွင့်၊ ကျောက်ခိုင်၊ ကျောက်တွန့်၊ ကျောက်လွှာ၊ ကျောက်ပေါင်းကူး စသည်ဖြင့် လက်ရာမြောက်စွာ မွမ်းမံ တည်ဆောက်ထားသော နန်းပြာသာဒ်ကြီးတမျှ လှပနေသည်ကို တွေ့ရတတ်သည်။

ကျောက်စက်ပန်းဆွဲမှာ ဂူမျက်နှာကြက်





မှ တွဲ၍ကျနေပြီး၊ ကျောက်စက်မိုးမျော်မှာ ဂူကြမ်းပြင်ပေါ်သို့ စုပုံကျရောက်ကာ တိုင်ကဲ့သို့ ဖြစ်နေသည်။ နောင်ကြာမြင့်သော် ယင်းတို့သည် တခုနှင့်တခု ထိစပ်လာတတ်သည်။ သို့ဖြင့် ဂူ၏အမိုးကို ထောက်ပံ့ထားသော တိုင်ကဲ့သို့ ဖြစ်လာသည်။ ဂူအမိုးပေါ်မှ ရေများသည် အပေါက်ငယ်အတွင်းမှ မဟုတ်ပဲ ရှည်လျားသော ကျောက်အက်ကြောင်းအတွင်းမှ စိမ့်ဆင်းကာ ဖြစ်ပေါ်လာသော ကျောက်လွှာတို့သည် လိုက်ကာ သဖွယ် ဖြစ်နေတတ်သည်။

ကုန်းမြင့်နှင့် ကျောက်တောင်စောင်းများ၏ အက်ကွဲကြောင်းများတွင် လေ၏ ထိုးထွင်း တိုက်စားမှုကြောင့် သေးငယ်သောဂူကလေးများ ဖြစ်နေသည်ကိုလည်း တွေ့ရတတ်သည်။

ရေတံခွန်၏ရှေ့သို့ ထိုးထွက်နေသော ကျောက်ဆောင်၏ အောက်ခြေ၌ စီးဆင်းသော ရေလုံး၏ အင်အားကြောင့် ကျောက်သားတို့ ဖောက်ထွင်းခံရပြီး ရေတံခွန်ဂူဟူ၍ ဖြစ်လာနိုင်သည်။ အမေရိကန်ပြည်ထောင်စုနှင့် ကနေဒါနိုင်ငံတို့၏စပ်ကြားရှိ နိုင်အာဂရာရေတံခွန်၏ အောက်ခြေ၌ရှိသော ဝင်း(စ်)ဂူသည် ကမ္ဘာတွင်အထင်ရှားဆုံးသော ရေတံခွန်ဂူ ဖြစ်သည်။

ရေခဲဂူများသည် လှပဆန်းကြယ်ပြီး စိတ်ကူးယဉ်ဆံ့လှသည်။ ယင်းတို့ကို ဥရောပတိုက်ရှိ တောင်များတွင် တွေ့ရသည်။ ရှေးနှစ်ပေါင်းများစွာက တောင်များ အတွင်းသို့ တိုးဝင်သော မြေအောက်မြစ်တို့သည် အေးခဲလာရာမှ နောင်အခါတွင် ရေခဲဂူဖြစ်လာသည်။ ရေခဲဂူများ၏ အမိုးမျက်နှာကြက်မှ ရေခဲအရည်ပျော်ပြီး တစက်တစက် ကျခြင်းကြောင့်၎င်း၊ ထိုရေတို့ ပြန်လည်အေးခဲခြင်းကြောင့်၎င်း ရေခဲကျောက်စိုင် ကျောက်တိုင်များ ဖြစ်နေတတ်သည်။ မျက်နှာကြက်မှတွဲ၍ ကျနေသော ရေခဲပြင် အချပ်အလွှာတို့မှာလည်း ကြီးမားသော မှန်ချပ်ကြီးတမျှရှိပြီး ရေခဲတိုင်ကြီးများတွင် ဖြစ်ပေါ်နေသော လေပူဖောင်း အကွက်တို့မှာလည်း အဖိုးတန်ကျောက်မျက်ရတနာကဲ့သို့ ပြောင်လက်နေသည်ကို တွေ့ရှိရတတ်သည်။



ဘယ်သူ ဥကပိုရှိလဲ

တခါက အလွန် ပြင်းထန်သော
ဆောင်းတွင်းတွင် အလွန် ဆာ
လောင်နေကြသော မြေခွေး နှစ်
ကောင်တို့ ဆုံမိကြစဉ် -





မကြာသေးမီက လယ်သမားကြီး
တယောက်တောင်ပေါ်က ပြန်လာ
တော့ ယုန်တကောင် ယုန်လာတာ
တွေ့တယ်။ ခင်ဗျားလိုသာ ပညာ
တတ်ယင် လယ်သမားကြီးကို
ယခုကျေးဇူးပြောပြီး
နဲ့ နဲ့ တောင်း
စားပါရဲ့။



ခုတော့ ပညာ
မတတ်တော့
မိတ်ဆွေဖွဲ့ချင်တဲ့
အခါ၊ စကားထစ်ထစ်
ပေါ့ပေါ့ဖြစ်နေ
တာဘဲ

အို၊ ဒါတွေ
ငါတတ်ပြီးသား
ပါ။ အာလဲ -
လယ်သမားကြီး
ကို မိတ်ဆွေ
ဖွဲ့ပြီးတောင်း
စားရမှာလား။



မိတ်ဖွဲ့ဖို့ မလိုတော့ပါဘူး
ယုန်သားကို မြင်းကောင်းထဲမှာ
ချိတ်ထားတယ်။ တံခါးကိုလဲ
ဂလန်ချပစ်ခဲ့တယ်။ ကျွန်တော်နဲ့
မမို့ဘူး၊ ခင်ဗျားလိုသာဆိုယင်
အာလွယ်လေးနဲ့ ဖွင့်ပြီး
ယုန်တကောင်လုံး
ယုန်လာခဲ့ရုံဘဲ

ကဲ၊ မင်းက
လမ်းပြပြီး
ဘာလုပ်ရမယ်
ဆိုတာကိုပြော
ပေတော့

မြေခွေးငယ်သည် မြေခွေးကြီး
အား မြင်းကောင်းသို့ ခေါ်သွား
၏။



ဟောဟိုမှာ
ဂလန်ကိုဖြုတ်
ပေတော့

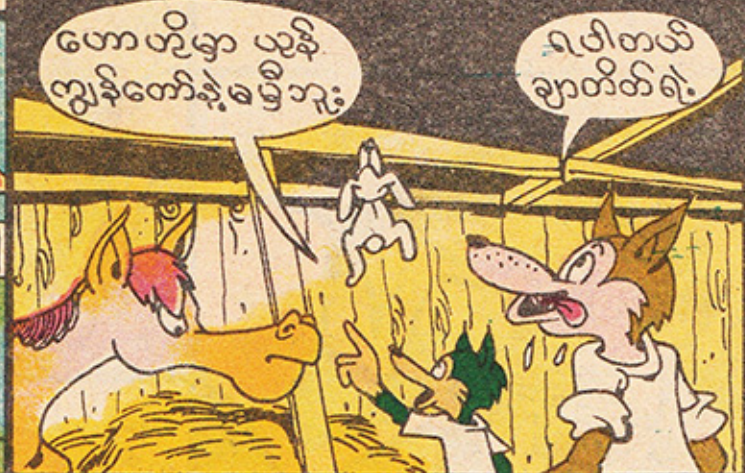
မြေခွေးကြီးသည် ဂလန်ကိုဖြုတ်
လိုက်၏။

သူတို့သည် မြင်းကောင်းထဲသို့ ဝင်လာကြသည်။



ဟာ
ပွင့်သွားပြီ

ဂျောက်

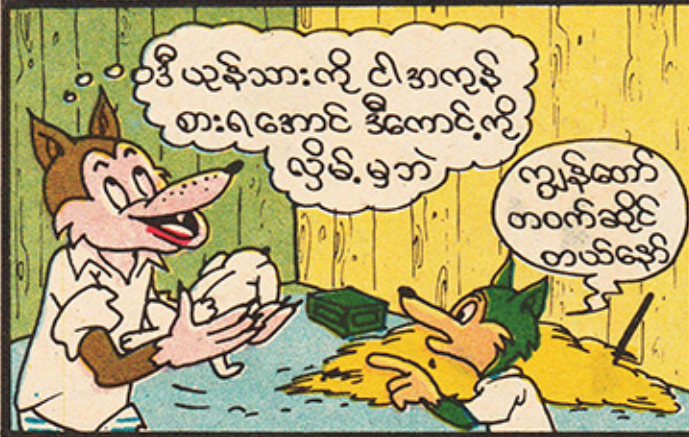


ဟောဟိုမှာ ယုန်
ကျွန်တော်နဲ့ မမို့ဘူး

ရပါတယ်
ချာတိတ်ရဲ့



မြေခွေးကြီးသည် ခုန်၍ ယုန်ကို ဆွဲချလိုက်ပြီး စဉ်းစားလိုက်သည်။



ဝီယုန်သားကို ငါအကုန်စားရအောင် ဒီကောင်ကို လှိုမ်.မှဘဲ

ကျွန်တော် တဝက်ဆိုင် တယ်နော်



ဟားဟား မင်းက ယူတာမှ မတတ်ဘဲ၊ ငါ ဥပဒေ သင်ဘူးတယ်၊ ဥပဒေ ခွာ ယုန်ကို ရအောင် ယူနိုင်သူသာ ဆိုင် တယ်တဲ

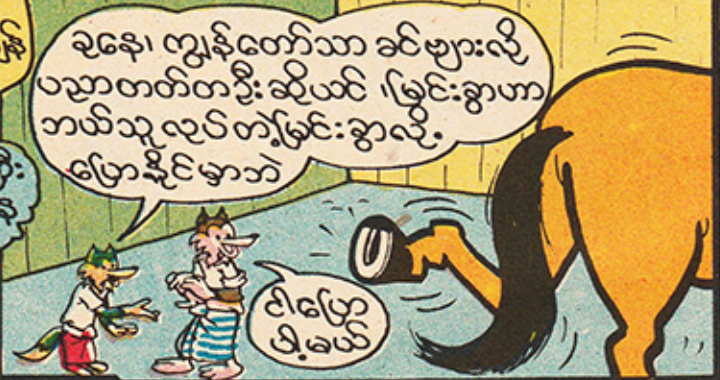
ဟုတ်လား



ခု၊ မင်းက ဂလန့်ကိုလဲ မမီဘူး၊ ယုန်ကိုလဲ မမီဘူး ဒီတော့ မင်းနဲ့ လုံးလုံး မဆိုင်ဘူး၊ ဒါပေမဲ့ စားဖြောင်းစားကုန် လော့တော့ ပေးပါ့မယ် ဟဟ

ဒီကောင်ကြီး ငါ့ကို လှိုမ်.နေ ဖြေ

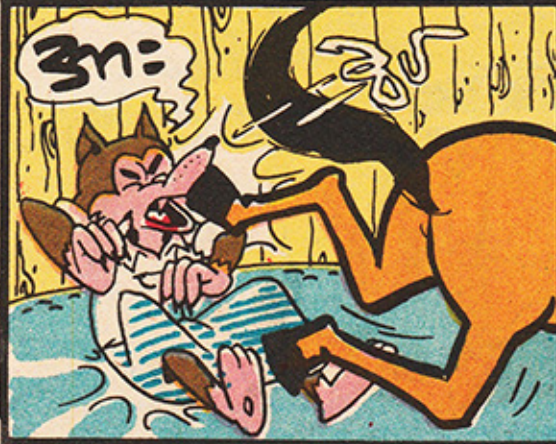
မြင်းစောင်းထဲမှ မြင်းဂဏာမငြိမ် ဖြစ်နေပြီးနောက် မြေထောက် မြှင့်ထားသည်ကို မြင်သောအခါ မြေခွေးငယ်၌ အကြံတခု ဖြစ်ပေါ်လာ၏။



ခုနေ့၊ ကျွန်တော်သာ ခင်ဗျားလို ယူတာတတ်တဦး ဆိုယင် မြင်းခွာဟာ ဘယ်သူ့လုပ် ကံမြင်းခွာလို့ ပြောနိုင်မှာဘဲ

ငါပြော ပါ့မယ်

မြေခွေးကြီးသည် မြင်းခွာမှစာကို ဖတ်ရန် မြင်းအနီးသို့ ကပ်သွားသည်နှင့် -



အား



ပညာတတ်တာတော့ကောင်းပါရဲ့ ဒါပေမဲ့ စဉ်းစားဆင်ခြင်တတ်တဲ့ ဉာဏ်ရှိ ယင် ဒီကောင်တာပေါ့

မြေခွေးငယ်သည် ယုန်သေကို အပိုင်စီး၍ ထွက်ခဲ့လေသတည်း။



ကမ္ဘာ့အမြင့်ဆုံးတိုက်အိမ်

အမေရိကန်နိုင်ငံ နယူးယောက်မြို့မှ အင်ပိုင်ယာ စတိတ် အဆောက်အအုံသည် ကမ္ဘာ့ အမြင့်ဆုံး အဆောက်အအုံဖြစ်သည်။ ယင်းအဆောက်အအုံကြီး

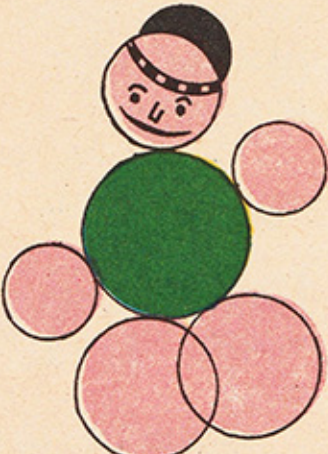
သည် ၂၂၂ ပေရှိ ရုပ်မြင်သံကြား ဓာတ်လိုင်းပို့ မျှော်စင်အပါအဝင် ပေပေါင်း ၁,၄၇၂ ပေ မြင့်သည်။ မြေပေါ်၌ အထပ်ပေါင်း ၁၀၂ ထပ်၊ မြေအောက်၌ ၂ ထပ်နှင့် ဓာတ်လှေကား ၆၉ ခုရှိပြီး၊ လူပေါင်း ၂၅,၀၀၀ နေထိုင်နိုင်သည်။ ၈၆ ထပ်နှင့် ၁၀၂ ထပ်တို့တွင် အဝေးကြည့်မျှော်စင်များရှိသည်။ နေသာသည် နေ့များတွင် ထိုမျှော်စင်များပေါ်မှ နေ၍ မိုင် ၅၀ အကွာအဝေးအထိ လှမ်းမြင်နိုင်သည်။

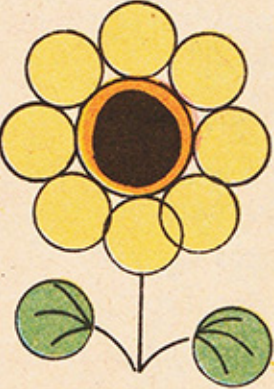
အင်ပိုင်ယာစတိတ် အဆောက်အအုံကို ၁၉၃၁ ခု မေလ ၁ ရက်နေ့တွင် ဆောက်လုပ်ပြီးစီးသည်။ “ရှရိစ်၊ လစ်ဗ်နှင့် ဟာမ္မန်” အမည်ရှိ ဆောက်လုပ်ရေးကုမ္ပဏီတစ်ခုက ပုံစံရေးဆွဲ ဆောက်လုပ်ပေးခဲ့သည်။ နယူးယောက်မြို့၏ အခြားအမည်တခု ဖြစ်သည့် “အင်ပိုင်ယာစတိတ်” ဟူသောအမည်ကို အစွဲပြုပြီး ဤအဆောက် အအုံကို “အင်ပိုင်ယာစတိတ် အဆောက်အအုံ” ဟု ခေါ်ဝေါ်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်လေသည်။

မျိုးညွန့် (ရန်ကုန်တက္ကသိုလ်)



စက်ဝိုင်းများဖြင့် ပုံဆွဲကစားပါ





ဝိုက်ဆံပြားစေ၊ ငါးမူးစေသို့မဟုတ် ဝိုင်းစက်သော ပုလင်းအဖုံးများ၊ ဖော့ဆီများဖြင့် ပုံစံပြထားသည့် အတိုင်း ပန်းပွင့်များ၊ ရုပ်ပုံများ ရေးဆွဲ ကစားနိုင်ပါသည်။ ပြားစေ၊ ငါးမူးစေ၊ ပုလင်းအဖုံးများအတိုင်း ဝိုင်းပတ်၍ ရေးဆွဲပြီး ကြိုက်ရာဆေးရောင်ခြယ်ပါ။





ထိုင်ခုံတနေရာ
ဝဇ္ဇာမြင့်

ကျမညက ဖျားပါသည်။ တညလုံး ကောင်းစွာ အိပ်၍ မရပါ။ ကျမတကိုယ်လုံး ခြစ်ခြစ်တောက် ပူလောင် နေပြီး အိပ်မက်လိုလို မြင်မက် နေပါသည်။

ကျမခေါင်းပေါ်မှ နေလုံးကြီးသည် တမိုးလုံးပြည့်လှ မတတ်ကြီးမားလှပြီး ကျမကိုယ်ပေါ်သို့ နေရောင်ခြည်များ ထိုးကျနေပါသည်။ အပူရှိန်ကြောင့် ကျမ လူးလို့နဲ့နေရပါသည်။ သို့သော် ကျမနှင့်အတူ ထိုင်နေသော မတိုးအပေါ်တွင် ထိုင်နေလုံးကြီးမှ လရောင်လို အေးမြသော အလင်းရောင်များ ကျနေသဖြင့် မတိုးမှာ ပြုံးပြုံးရွှင်ရွှင်ဖြင့် ထိုင်နေပါသည်။

“မတရားဘူး၊မတရားဘူး၊” နေလုံးကြီးကို ကြည့်ရင်း ကျမက ဒေါသတကြီး အော်လိုက်ပါသည်။ ထိုအခါ နေလုံးကြီးသည် လူကြီးတယောက်၏ မျက်နှာ အဖြစ်သို့ ရုတ်ခြည်းပြောင်းလဲ သွားပါသည်။

“တရားပါတယ်၊ မင်းအပြစ်နဲ့မင်းခံရတာပါ”

ထိုမျက်နှာကြီးက ကျမကို ပြုံးပြုံးကြီးကြည့်ပြီး ပြောနေပါသည်။ ထိုမျက်နှာကြီးကို ကျမ မှတ်မိပါသည်။ နေ့လယ်က သီတာသင်္ဘောပေါ်တွင် မြင်ခဲ့ရသော လူကြီး၏မျက်နှာ ဖြစ်ပါသည်။ သူ့မျက်နှာကြီးကိုကြည့်ရင်း ကျမ ကြောက်လာပြီး လန့်နိုးသွားပါသည်။

“မနေ့က မတိုးက ကိစ္စတခုရှိ၍ခေါ်သဖြင့် သူနှင့်အတူ ကျမ သံလျင် ဘက်သို့ လိုက်သွားပါသည်။ ကျမတို့ နှစ်ယောက် မနက် ခုနစ်နာ ရီခွဲသင်္ဘောဖြင့် သံလျင်သို့ကူးသွားပြီး နေ့လယ်တနာရီသင်္ဘောဖြင့် ပြန်လာခဲ့ကြပါသည်။

သီတာသင်္ဘောတွင် အထပ်သုံးထပ်ရှိရာ အပေါ်ဆုံး ထပ်မှာ စီး၍ အလွန် ကောင်းပါသည်။ လေကောင်းလေသန့်ရ၍ ရှုခင်းရှုကွက်များ အင်မတန် လှပါသည်။ ထို့ကြောင့် အပြန်တွင် ကျမတို့အပေါ်ဆုံးထပ်မှာနေရာ ရအောင် အပြေးဆင်းပြီး နှစ်ယောက် ထိုင်ခုံနှစ်လုံးကို နေရာဦးထားလိုက်ပါသည်။

“စိုးစိုးရေ-ဒို့နှစ်ယောက်ထဲနဲ့ အခုလို လေးယောက်စာ ဦးထားလို့ ကောင်းပါ့ မလား”

ကျမက နောက်လူ မလာနိုင်အောင် ခုံများ ပေါ်တွင် ကျမတို့နှင့် ပါလာသောဆွဲခြင်းများ၊ လမ်းတွင်ဖတ်ရန်ယူလာသော ကာတွန်းစာအုပ်များကို ဖြန့်ခင်းနေစဉ် မတိုးက လှမ်းပြောပါသည်။

“အို-ဘာဖြစ်လဲကွ။ သူများတွေလဲ ဒီလိုဘဲဦးထားတာဘဲ။”

ကျမ အပြုအမူကို မတိုး ကြိုက်ပုံမရပါ။ သို့သော် ဘာမှ ထပ်မပြောပဲ သူ့ဟာသူ ထိုင်နေပါသည်။

သင်္ဘောပေါ်တွင် ခရီးသည်များ တဖြည်းဖြည်း ပြည့်ကျပ်



လာပါသည်။ အောက်ဆုံးထပ်
ရော၊ အလယ်ထပ်ရော၊ ကျမတို့
အပေါ်ဆုံး ထပ်တွင်ပါ ပြည့်
ကျပ်လာပါသည်။ မတ်တတ်ရပ်
နေရသော ခရီးသည် များမှာ
မနည်းလှပါ။

“ခလေး - ဒီနေရာ အား
သလား”

ကျမဘေးတွင် နေရာ မရ
သဖြင့် မတ်တတ် ရပ်နေသော
လူကြီးတယောက်က ကျမဘေး
တွင် ဆွဲခြင်းချထားသောနေရာ
ကို လက်ညှိုး ထိုးပြပြီး မေးလာ
ပါသည်။

“မအားဘူး၊ လူရှိတယ်၊
လာမှာ”

ကျမက ခပ်ပြတ်ပြတ် ဖြေ
ရင်း တဖက်သို့ လှည့်နေလိုက်ပါ
သည်။ ထိုအခါ လူကြီးသည်
ကျမခုံရွှေတွင် ထိုင်နေသော မ
တိုးဆီသို့သွား၍ မေးပြန်သည်။
အားနာတတ်သောမတိုးက သူ
ဘေးတွင် ချထားသော ပစ္စည်း
များကို ရွှေ၍ ထိုလူကြီးအား
နေရာပေးလိုက်ပါသည်။ မတိုး
ကိုကြည့်၍ ကျမ မကျေမနပ်
ဖြစ်မိပါသည်။

မကြာမီ ကျမတို့ သင်္ဘော
ထွက်ပါတော့သည်။ သင်္ဘော
မှာလေကို စုန်မောင်းလာသဖြင့်
စောစောက တိုက်နေ သော
လေမှာ အားလျော့ သွားပါ
သည်။ နေ့ရှိန်ကြောင့် ပူစပ်ပူ
လောင်ကြီး ဖြစ်လာပါသည်။
ကျမတို့ ခြေချ ထား သော
အောက်ခံ ကြမ်းခင်း သံပြား

များသာမက ထိုင်နေသောသစ်
သားခုံတန်းများပါ ကျက်ကျက်
ပူလာပါသည်။ ပါလာသောစာ
အုပ်များဖြင့် ခေါင်းကို အုပ်
ထားသော်လည်း အပူရှိန်ကို မ
ကာကွယ် နိုင်ပါ။ တကိုယ်လုံး
စပ်ဖျဉ်းဖျဉ်းကြီး ဖြစ်လာ ပါ
သည်။ ယခု အချိန် တွင်မှ
အောက်ထပ်သို့ ဆင်းရန် က
လည်း လူတွေပြည့်ကျပ် နေသ
ဖြင့် နေရာရှိတော့မည် မဟုတ်
ပါ။ မတိုးကို လှမ်းကြည့်လိုက်
သောအခါ သူ့နေရာ ပေးထား
သော ဘေးမှလူကြီးက သူ့တွင်
ပါလာသောထီးကို ဖွင့်ဆောင်း
ရင်း မတိုးကိုပါ မိုးပေးထား
သဖြင့် အရိပ်ရကာ အေးချမ်း
နေပါသည်။

ထို့ကြောင့်ညက ကျမဖျား
သွားပြီး နေ့ခင်းက အဖြစ် အ
ပျက်များကို အိပ်မက် လိုလို
မြင်မက်ကာ ဂယောင်ချောက်
ချား ဖြစ်နေပါသည်။

ကျမ သိပါပြီ။ အမှန်က
တော့ လည်သည်၊ တော်သည်
ဟု ထင်ခဲ့သော ကျမ၏ အပြု
အမူများမှာ သူတပါး အပေါ်
မတရား ပြုမူခဲ့ခြင်းသာ ဖြစ်၍
နသည် အသည်ဟု ထင်ခဲ့မိ
သော မတိုး၏ အပြုအမူများ
မှာ ကိုယ်ချင်း စာတတ် သော
စေတနာ ဖြစ်ပါသည်။ ထို့
ကြောင့် မတိုးမှာ သူ့စေတနာ
အကျိုးအတွက် သူ့ခံစားရခြင်း
သာဖြစ်ပါသည်။

x x x

သမီးလုပ်အားပေး

ကျောင်းဆင်းချိန်မှာ၊ အမေနားက
လုပ်အားပေးတဲ့ သမီးငယ်။

မီးထိုးရေယူ၊ ကြက်သွန်လှီးနဲ့၊
ဟင်းသီးဟင်းရွက် သင်လို့ရယ်။

တမယ်နှစ်မယ်၊ အမေချက်တေး၊
လက်တွေ့သင်တန်း နည်းယူဖွယ်။

ငယ်ငယ်ရွယ်ရွယ်၊ ချိန်ယခုက၊
အိမ်မှုအိုးမှု သိနားလည်။

အနာဂတ်ကြယ်၊ ရွာရပ်အလယ်။

မင်း (မန်းတက္ကသိုလ်)



သာလိကာ ဇီဝဗေဒ



သာလိကာကို လူစကားပြောတတ်သည့်ငှက်ဟု သိကြသည်။ အချို့ လူများသည် သာလိကာကို လှောင်ချိုင့်တွင်ထည့်၍ မွေးကြသည်။ အလျား ၁၀ လက်မခန့်ရှိပြီး ထောင်ပံရှိ အဖြူမှတ်ကလွဲ၍ တကိုယ်လုံး မည်းနက်နေသည်။ သစ်တောများတွင်နေကြ၍ ပင်မြင့်တွင် ကျက်စားသော ငှက်မျိုးဖြစ်သည်။ သာလိကာတို့၏ ထူးခြားချက်မှာ အခြား ငှက်များ၏အသံကို အတုခိုး၍ အော်တတ်ပြီး လူတို့ သင်ပေးသော စကားကို ပြောနိုင်ခြင်းပင် ဖြစ်သည်။

သားပေါက်ချိန်မှာ မတ်လမှ မေလအတွင်းဖြစ်သည်။ အသိုက်ဟူ၍ မလုပ်ဘဲ သစ်ပင်ရှိ သစ်ခေါင်းတွင် မြက်၊ သစ်ရွက်များကို ခင်း၍ အုလေ့ရှိ၏။ တဖြည်းဖြည်း နှစ်ဥ သုံးဥရှိတတ်သည်။ တဥလျှင် ပျမ်းမျှအလျား ၁.၂၄ လက်မနှင့် ပြက် ၀.၉၁ လက်မရှိသည်။

သာလိကာသည် အအုပ်အသင်းဖွဲ့၍ နေလေ့မရှိသော်လည်း မကြာခဏ စုရုံးကာ ဆူညံစွာ အော်ဟစ် စားသောက်နေကြသည်ကို တွေ့မြင်ရသည်။ အများအားဖြင့် သစ်သီးကိုသာ စားသော်လည်း နံ့ကောင်များကိုလည်း စားလေသည်။ ကခုန်မြူးတူးတတ်သော ငှက်ဖြစ်သည်။

သာလိကာများကို အရွှေတိုင်းနိုင်ငံတိုင်း၌ လိုလိုပင် တွေ့မြင်ရသည်။

စိုးလွင်မြင့်



Handwritten signature or mark.

၂၅ မြား

ရန်ကုန်မြို့၊ ၅၂၉-၅၃၁ ကုန်သည်လမ်း၊ စာပေဗိမာန်အုပ်ချုပ်ရေးအဖွဲ့၊ အုပ်ချုပ်ရေးမှူး ဦးထင်ကြီးက ကင်းလွတ်ခွင့် အမှတ် ၀၁၂၀၈ အရ တာဝန်ခံ ထုတ်ဝေ၍၊ ရန်ကုန်မြို့၊ ၃၆၁ ပြည်လမ်း၊ စာပေဗိမာန် အုပ်ချုပ်ရေး (မှတ်ပုံတင်အမှတ် ၀၀၃၂) တွင် ဦးကျော်အုံးက ရိုက်နှိပ်သည်။



Read more Shwe Thway Journals at



↓ Click below link ↓

<https://www.facebook.com/shwethwayjournal/>